

Sygn. akt: I C 324/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	Dagmara Smerdzińska

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2020 roku w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda M. C. kwotę 700 zł (siedemset złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 marca 2017 roku do dnia zapłaty

II. oddala powództwo z pozostałej części

III. zasądza na rzecz strony pozwanej Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. od powoda M. C. kwotę 1258,16 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt osiem złotych 16/100) tytułem zwrotu kosztów procesu

IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jędrzejowie tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od:

1) powoda M. C. kwotę 58,48 zł (pięćdziesiąt osiem złotych 48/100) z zasądzonej na jego rzecz w pkt I wyroku kwoty

2) strony pozwanej Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 5,08 zł (pięć złotych 08/100)

Sygn. akt I C 324/17

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 6 lutego 2020 roku

W dniu 13 listopada 2017 roku do tut. Sądu wpłynął pozew M. C. przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna w W. o zapłatę kwoty 8350 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 8000 zł od dnia 19 listopada 2015 roku do dnia zapłaty i od kwoty 350 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że dochodzona kwota do wysokości 8000 zł stanowi odszkodowanie za uszkodzenie samochodu powoda marki S. (...) nr rej (...) w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 17 października 2015 roku, a do kwoty 350 zł koszt prywatnej opinii rzeczoznawcy. Strona powodowa nadto wskazała, że strona pozwana przyznała powodowi w postępowaniu likwidacyjnym jedynie kwotę 16.200 zł, która nie zrekompensowała w całości szkody.

W odpowiedzi na pozew z dnia 11 grudnia 2017 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, wskazując na niezasadność żądania i brak jego udowodnienia. (k. 44 - 46).

Sąd zważył co następuje:

W dniu 17 października 2015 roku samochód marki S. (...) nr rej. (...) należący do powoda został uszkodzony w wyniku kolizji z samochodem marki O. nr rej (...) posiadającym ubezpieczenie OC w (...) S.A. Sprawcą kolizji był kierujący samochodem marki O..

W wyniku postępowania szkodowego strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie za uszkodzenia samochodu S. (...) nr rej (...) w kwocie 16.200 zł.

Strony ustaliły zgodnie, że kwotę odszkodowania stanowić będzie wartość pojazdu sprzed szkody pomniejszona o wartość pozostałości, którą ustalono na kwotę 10.700 zł.

Okoliczności niesporne.

Na zlecenie powoda została opracowana opinia przez biegłego M. S., który ustalił wartość samochodu S. (...) sprzed kolizji na kwotę 34.900 zł.

W związku z wykonaną opinią wystawiono fakturę na kwotę 350 zł.

Dowód: kosztorys i opinia (k. 34 -39), zeznania świadka M. S. (k. 466v + nagranie rozprawy z dnia 22 lutego 2018 roku), faktura (k. 40).

Pismem z dnia 7 stycznia 2016 roku strona pozwana powiadomiła powoda o ostatecznej kwocie odszkodowania w wysokości 16.200 zł.

Pismem z dnia 21 marca 2017 roku strona pozwana powiadomiła powoda o braku podstaw do zwiększenia wysokości odszkodowania.

Dowód: pisma (k. 29, 32).

Powód zakupił samochód S. (...) w 2010 roku bezpośrednio w salonie (...) za kwotę 49.600 zł i samochód ten serwisował w tym salonie.

Wartość pojazdu marki S. (...) sprzed szkody wyniosła 27.600 zł.

Pojazd powoda nie uczestniczył w żadnej kolizji przed 17 października 2015 roku, a zróżnicowanie w grubości powłoki lakierniczej pojawiło się na etapie produkcji pojazdu.

Powód sprzedał samochód za kwotę 10.700 zł.

Dowód: opinia biegłego W. K. (k. 700-717, 739-745), pismo (k. 22), zeznania powoda (k. 467 + nagranie rozprawy z dnia 22 lutego 2018 roku), umowa (k. 658 – 659), faktury (k. 631 -657).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne do kwoty 700 zł oraz odsetek od dnia 22 marca 2017 roku do dnia zapłaty.

Zgodnie z przepisem art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W niniejszej sprawie niespornym było to, że sprawca kolizji z samochodem S. (...) nr (...) posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A. Niesporny był także zakres szkód we wskazanym pojeździe, a także wartość tzw. pozostałości, jak również sposób ustalenia odszkodowania, jako różnicy pomiędzy wartością pojazdu sprzed szkody i wartością tzw. pozostałości.

Sporna była jedynie sama wartość pojazdu sprzed szkody.

Zgodnie z przepisem art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda powstała; naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym jego stanem majątkowym a stanem jaki zaistniałby gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (OSNCP 1964 rok nr 7-8 poz. 128).

Stratą jest pomniejszenie majątku poszkodowanego, które polega bądź na uszczupleniu pasywów (zniszczenie, utrata lub uszkodzenie określonych składników) albo przybyciu pasywów (np. powstanie nowych zobowiązań).

Zgodnie z przepisem art. 363 kc naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej; jeżeli szkoda ma być naprawiona w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona wg cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba, że szczególne okoliczności wymagają ustalenia odszkodowania przy uwzględnieniu cen z innej chwili.

Wybór sposobu naprawienia szkody spoczywa na osobie poszkodowanego, przy czym należy zaznaczyć, że nie jest wykluczone połączenie dwóch sposobów naprawienia szkody, a mianowicie przywrócenie stanu poprzedniego i zapłata odpowiedniej kwoty pieniężnej, albowiem w przypadku naprawienia szkody chodzi o doprowadzenie do całkowitej jej likwidacji, a czasami restytucja naturalna nie jest możliwa (wyrok z dnia 3 lutego 1971 roku III CRN 450/70 OSNCP 1971 nr 11 poz. 205).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu wartość pojazdu sprzed szkody wyniosła 27.600 zł. Kwota ta została ustalona przez Sąd w oparciu o wiarygodną opinię biegłego W. K..

W sprawie zostały przez strony postępowania złożone dwie opinie prywatne, które Sąd uznał za nieprzydatne dla rozstrzygnięcia w sprawie. W szczególności należy wskazać, że obie opinie były sprzeczne ze sobą w zakresie ustalenia wartości pojazdu powoda sprzed szkody, każda z nich w sposób jednostronny przedstawiała szacunek, bez uwzględnienia interesu drugiej ze stron. Strona pozwana nie uwzględniła pełnego wyposażenia pojazdu jako wyposażenia dodatkowego ponadstandardowego, a opinia strony powodowej zawiera nieuzasadnione korekty in plus zwiększające znacząco wartość pojazdu.

W ocenie Sądu jedynie opinia biegłego W. K. w sposób obiektywny przedstawiała wartość samochodu powoda sprzed szkody. Biegły zrozumiałe i wiarygodnie przedstawił swe stanowisko, uwzględnił wszelkie dokumenty dołączone do akt, a Sąd zaakceptował to stanowisko.

Na marginesie należy tylko dodać, że Sąd podziela stanowisko biegłego W. K., a także powoda, o braku uczestniczenia przez samochód powoda w innych kolizjach przed 17 października 2015 roku. Sam fakt zróżnicowania powłoki lakierniczej nie mógł o tym świadczyć, a nadto z pisma producenta wynika, że zróżnicowanie tej powłoki pojawiło się już na etapie produkcji samochodu. Brak było zatem innych wiarygodnych dowodów, które w sposób jednoznaczny wskazywałyby na to, że przed 17 października 2015 roku samochód powoda uczestniczył w innej kolizji, a zatem brak było podstaw do obniżania wartości pojazdu, co uczynił biegły P. S.. Z tych też względów Sąd nie uwzględnił opinii biegłego P. S. uznając ją za niewiarygodną.

Sąd nie kwestionuje także i tego, że powód bardzo dbał o samochód, ale jednak nie uniknął pewnych uszkodzeń wynikających z normalnego użytkowania. Brak było zdaniem Sądu podstaw do przyjęcia, że samochód po 5 latach

intensywnego użytkowania nie miał żadnych drobnych uszkodzeń i był taki samym stanie jak nowy, a tym samym brak było podstaw do stosowania korekt in plus, jak uczynił to M. S. w prywatnej opinii.

Ostatecznie zatem ustalono wartość pojazdu sprzed szkody na kwotę 27.600 zł, a wartość pozostałości na kwotę 10.700 zł. Różnica pomiędzy tymi kwotami wyniosła 16.900 zł. Strona powodowa wypłaciła powodowi kwotę 16.200 zł, a zatem do dopłaty pozostała kwota 700 zł, którą zasądzono w pkt I wyroku .

Odsetki zasądzono od dnia 22 marca 2017 roku przy uwzględnieniu przepisu art. 817 § 2 kc, albowiem postępowanie szkodowe zakończyło się w ocenie Sądu w dniu 21 marca 2017 roku kiedy strona pozwana powiadomiła powoda ostatecznie o braku podstaw do zwiększenia odszkodowania, a zatem od dnia następnego strona pozwana pozostawała w zwłoce wobec powoda.

Z uwagi na nieuwzględnienie prywatnej opinii opracowanej na zlecenie strony powodowej Sąd uznał także za niezasadne żądanie w zakresie zasądzenia kwoty 350 zł związanej z kosztem opracowania tej opinii.

W pkt II oddalono powództwo ponad kwotę zasądzoną w pkt I oraz co do odsetek za okres sprzed 22 marca 2017 roku.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 100 kpc i art. 108 kpc.

Strona powodowa wygrała w 8 % w stosunku do swych żądań, a strona pozwana w 92 %, zatem w ocenie Sądu w takim zakresie winno być dokonane rozliczenie kosztów procesu. Powód poniósł w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 5364 zł:

- opłata od pozwu w kwocie 418 zł
- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa
- wydatek w kwocie 2622 zł na poczet opinii biegłego
- kwota 2250 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika za postępowanie w I instancji oraz w postępowaniu zażaleniowym ustalona na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych
- kwota 40 zł tytułem opłaty od zażalenia

Ze wskazanej kwoty należy się zatem stronie powodowej kwota 429,12 zł.

Strona pozwana poniosła w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 1834 zł, na którą złożyły się:

- kwota 1800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych
- kwotę 34 zł tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictw.

Zatem ze wskazanej kwoty należy się stronie pozwanej zwrot kwoty 1687,28 zł.

Po zminusowaniu obu kwot otrzymano kwotę 1258,16 zł, którą zasądzono w pkt III wyroku.

Na marginesie należy dodać, że Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążania powoda kosztami procesu należnymi stronie pozwanej. Istotne jest bowiem to, że powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika z pełną świadomością wystąpił na drogę postępowania sądowego, znając ostateczne stanowisko strony pozwanej, opierając swe żądane na prywatnej opinii i swym subiektywnym przekonaniu o słuszności swych racji. Zmusiło to zatem stronę

pozwana do podjęcia obrony swych praw w toczącym się postępowaniu, co wiązało się z koniecznością ustanowienia fachowego pełnomocnika i poniesieniem kosztów z tych związanych. Skoro powód uległ w tak znaczących rozmiarach brak jest podstaw do pokrzywdzenia strony pozwanej i odmówienie jej prawa do przyznania kosztów procesu. Należy też dodać, że koszty te były uzasadnione, albowiem pełnomocnik strony pozwanej składając pisma w toku postępowania brał aktywny w nim udział.

W pkt IV orzeczono na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W niniejszej sprawie w związku z opinią biegłych powstały nieuiszczone koszt sądowe w kwocie 63,56 zł. Sąd nakazał pobrać te koszty od stron mając na uwadze stosunek w jakim strony przegrały niniejszy proces.